Je beeld van God

5 juni 1959
lezing 52

“Gegroet. Ik zegen jullie in de naam van God. Gezegend is dit uur, liefste vrienden.

In de bijbel staat dat je geen beeld van God mag maken. De meeste mensen geloven dat dat betekent dat je van God geen tekening of beeldhouwwerk mag maken. Dit is echter niet de volledige strekking. Als je er iets dieper over nadenkt ga je inzien dat hiermee niet alles in dit gebod is gezegd. Door wat jullie tot dusverre op dit pad hebben geleerd kunnen jullie nu zien dat het *innerlijke* beeld bedoeld wordt. Jullie zijn nog zo bezig met je eigen verkeerde conclusies en irrationele indrukken dat jullie zowel van God als van alle andere belangrijke onderwerpen uit jullie leven een innerlijk beeld hebben.

Een kind heeft al heel jong z’n eerste conflicten met autoriteit. Het leert ook dat God de hoogste autoriteit is. Daarom is het niet verrassend dat een kind zijn eigen subjectieve ervaringen met autoriteit op zijn voorstelling van God projecteert. Zo wordt een beeld gevormd. Hoe de relatie van een kind - en later van een volwassene - ten aanzien van autoriteit ook is, het zal zijn houding tegenover God kleuren en beïnvloeden.

Een kind ervaart allerlei vormen van autoriteit. Wanneer een kind verhinderd wordt om te doen wat het fijn vindt, ervaart het een autoriteit als iets vijandigs. Als de ouders het kind van alles toestaan zodat het zijn verlangens kan bevredigen, zal autoriteit positief ervaren worden. Als een bepaalde vorm van autoriteit in de jeugd overheerst, zal de onbewuste houding tegenover God dienovereenkomstig zijn. Meestal echter ervaart een kind een mengsel van beide en die zullen zijn beeld van God vorm geven.

In de mate waarin een kind angst en frustratie ervaart, zal het onbewust angst en frustratie tegenover God voelen. God wordt als een straffende, strenge en vaak zelfs oneerlijke en onrechtvaardige macht ervaren waartegen je moet vechten. Ik weet dat jullie je dit niet bewust bent, vrienden. Maar in dit werk zijn jullie gewend om op elk gebied emotionele reacties te ontdekken, die totaal niet met je bewuste begrippen overeenkomen. Hoe minder de onbewuste opvatting met de bewuste samenvalt, des te groter is de schok als je je dit verschil realiseert.

Bijna alles wat een kind echt leuk vindt mag het niet. Wat het leukst is wordt meestal voor zijn eigen bestwil verboden. Maar een kind kan dat niet begrijpen. Ook komt het voor dat ouders iets verbieden door hun eigen onwetendheid en angst. Maar een kind heeft geleerd dat de leukste dingen in de wereld door God gestraft worden - de hoogste en strengste autoriteit.

Daar komt bij dat je in de loop van je leven zowel in je jeugd als later zeker onrechtvaardigheid zult tegenkomen. Vooral wanneer deze onrechtvaardigheden door mensen worden begaan die autoriteit vertegenwoordigen - en daarom onbewust met God worden geassocieerd - wordt je onbewuste geloof in Gods strenge onrechtvaardigheid versterkt. Op die manier wordt ook je angst voor God versterkt. Dit alles vormt een beeld dat wel beschouwd van God een monster maakt. Deze God, die in je onbewuste leeft, lijkt in werkelijkheid meer op satan.

Je zult in dit werk zelf moeten uitvinden hoezeer dit beeld van God - of varianten ervan - voor jou persoonlijk opgaat. Is je ziel met gelijksoortige onjuiste opvattingen doordrenkt? Als en wanneer het besef van zo'n indruk bewust wordt in een opgroeiend mens, begrijpt men vaak niet dat deze opvatting van God onjuist is en God niet identiek is aan de manier waarop hij in de psyche wordt ervaren. Daarom keer je je helemaal van God af en wil je niets meer met het monster te maken hebben dat in je lijkt rond te spoken. Dat is in de meeste gevallen de ware reden achter atheïsme. Maar je ziet niet dat dit alternatief even onjuist is. God ontkennen is net zo'n vergissing als het andere uiterste: een God vrezen die streng, onrechtvaardig, zelfingenomen en wreed is. Wie het verdraaide beeld van God onbewust in stand houdt, is terecht bang van hem en moet hem vleien om bij hem in de gunst te komen. Beide tegengestelde uitersten zijn even onwaar.

Laten we nu eens naar een kind kijken dat autoriteit positiever ervaart, niet als angst en frustratie. Laten we aannemen dat het kind verwend is. Ouders die verzot zijn op hun kinderen geven toe aan elke gril die het kind heeft. Ze brengen het kind geen gevoel voor verantwoordelijkheid bij zodat het zich alles denkt te kunnen veroorloven. Op het eerste gezicht lijkt het beeld van God dat hierdoor ontstaat dichter bij een juist begrip van God: vergevensgezind, liefdevol, toegeeflijk. Dit maakt dat de persoonlijkheid onbewust denkt dat hij zich in de ogen van God alles kan permitteren. Hij denkt dat hij het leven naar zijn hand kan zetten en zijn eigen verantwoordelijkheid kan vermijden. In het begin zal hij weinig angst kennen. Maar omdat er met het leven en het eigen levensplan niet kan worden gespeeld zal zijn houding tenslotte conflicten veroorzaken. Een kettingreactie van verkeerd handelen, denken en voelen heeft angst tot gevolg. Omdat het leven zoals het in werkelijkheid is niet overeenstemt met het onbewuste beeld en begrip van God, ontstaat innerlijke verwarring.

In één ziel bestaan vele onderverdelingen van deze twee belangrijkste categorieën en allerlei combinaties ervan. Afhankelijk van de in de jeugd overheersende vorm van autoriteit zal het beeld naar een bepaalde kant neigen hoewel ook dat niet gegeneraliseerd kan worden. Het hangt ook af van de eigenschappen die een entiteit in dit leven met zich mee heeft gebracht en van de ontwikkeling hiervan in vorige incarnaties. Hoe verder iemand op dit gebied al is ontwikkeld, des te minder is de omgeving in staat om de psyche te beïnvloeden.

Maar ook andere factoren spelen een rol. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat er vooral negatieve autoriteit was. Laten we aannemen dat één ouder domineert en dat daardoor de atmosfeer in het huis van het kind bepaald wordt door de angst voor deze ouder. De andere ouder valt misschien onder de tweede categorie. Hoewel deze invloed uiterlijk zwakker is kan hij misschien een veel sterkere indruk op de ziel maken en een sterker beeld scheppen. Hetzelfde geldt voor het tegenover-gestelde geval. Hoewel strengheid, onrechtvaardigheid en angst zich in de jeugd minder sterk hebben gemanifesteerd, kan de indruk hiervan op de ziel veel sterker zijn en daardoor een sterker beeld gecreëerd hebben. In de meeste gevallen kunnen echter beide aspecten worden gevonden. Hoe, op welke manier en waarom het beeld werd gecreëerd, wat de houding tegenover elke ouder of vervanger van de ouder was en is, moet in het werken aan de beelden worden uitgezocht. Maar onthoud, vrienden, dat beide alternatieven moeten worden onderzocht,

ook al lijkt er één van het begin af aan sterker te zijn. Het beeld van een verwennende en toegeeflijke God is geen bijkomstige factor naast het beeld van God als monster maar is vaak een pure reactie en compensatie. De persoonlijkheid kan onbewust met deze twee onjuiste denkbeelden worstelen en nooit uit dit gevecht loskomen omdat beide denkbeelden onjuist zijn. In het leven van ieder kind worden los van de intensiteit waarmee elk zich manifesteert beide soorten autoriteit ervaren. Je kunt één verwennende en één strenge ouder hebben, of twee verwennende ouders maar een strenge onderwijzer die je angst aanjaagt en meer invloed op je innerlijke groei heeft dan je beseft. Het kan ook een broer of zuster of een ander familielid zijn. Vandaar dat je nooit alleen maar met één soort autoriteit te maken hebt.

Het is erg belangrijk, vrienden, om te ontdekken wat je beeld van God is. Het is fundamenteel en bepalend voor alle andere houdingen, beelden en patronen in je leven. Jullie dienen deze houding die misschien diep in jezelf verborgen ligt nader te bekijken. Laat je niet misleiden door je bewuste overtuigingen. Probeer liever je emotionele reacties op autoriteit, op je ouders, je angsten en verwachtingen te analyseren. Langzaam maar zeker zul je ontdekken wat je over God voelt in plaats van denkt. Het hele scala tussen deze twee uitersten wordt in je beeld van God weerspiegeld: van hopeloosheid en wanhoop over een blijkbaar onrechtvaardig universum tot genotzucht, afwijzing van eigen verantwoordelijkheid en de verwachting dat er een God is die jou zou moeten verwennen.

De vraag rijst nu hoe je zo'n beeld kunt laten oplossen. Hoe lossen beelden op? Eerst moet je je ten volle van je verkeerde conclusie bewust worden. Dat gaat niet zo gemakkelijk of snel als het lijkt. Tot op zekere hoogte ben je je er misschien van bewust, maar toch herken je misschien helemaal niet wat de gevolgen en invloeden op je persoonlijkheid zijn. Je hebt misschien niet op alle niveaus van je wezen de betekenis ervan herkend. Dit moet altijd de eerste stap zijn. Je kunt je vaak van een beeld - dat altijd onjuist is, anders zou het geen beeld zijn - bewust zijn, maar je weet misschien niet dat het *werkelijk* onjuist is. Rationeel ben je er gedeeltelijk van overtuigd dat de gevolgtrekking juist is. Zo lang je dat nog denkt kun je jezelf niet bevrijden van de ketenen van die misvatting. De tweede stap is dus het rechtzetten van je ideeën. Uiteraard mag het juiste verstandelijke begrip nooit het nog aanwezige onjuiste emotionele begrip toedekken. Dat is alleen maar verdringing. Anderzijds moet je de verkeerde

conclusies en beelden die aan de oppervlakte komen door het werk dat je tot nu toe gedaan hebt, nooit voor waar houden. Dat doe je vaak, op een heel subtiele manier. Besef dat de tot nu toe verdrongen begrippen en ideeën duidelijk tot je bewustzijn moeten doordringen; voed deze bewustwording maar zie dat de begrippen onjuist zijn. Soms is het juiste begrip gemakkelijk te formuleren. Vergelijk ze dan met elkaar. Ga steeds na hoezeer je emotioneel nog verwijderd bent van het juiste verstandelijke begrip. Zie dit verschil, zonder innerlijke haast of woede tegen jezelf als je emoties minder snel volgen dan je denken. Geef ze de tijd om te groeien. Dit lukt het best door voortdurende observatie en vergelijking van het verkeerde met het juiste begrip. Besef dat je emoties tijd nodig hebben om zich aan te passen, en geef ze alle gelegenheid om te groeien via het zojuist genoemde proces. Observeer je emoties ondanks de weerstanden en voorwendsels. Want er is altijd een deel van je dat zich verzet tegen verandering en groei, een heel sluw deel van de persoonlijkheid. Wees wijs tegenover deze listen.

Zoals ik al heb gezegd zijn sommige begrippen gemakkelijk te formuleren. Ze spreken voor zichzelf en vragen alleen wat doordenken. Voor de afwerende emoties doet het er niet toe of het begrip voor zichzelf spreekt of niet. In beide gevallen zullen ze manieren vinden om een verandering van houding te vermijden. Wat het verstandelijk begrip betreft moet je onderscheid maken tussen twee denkbeelden: tussen die vanzelfsprekend zijn als je erover nadenkt, en die innerlijke ontwikkeling vereisen, innerlijke verlichting die eerst verstandelijk verkregen moet worden om te kunnen formuleren. Bidden om inzicht is belangrijk. Als je bidt**,** kijk dan hoe oprecht je naar antwoord verlangt. Dit is belangrijk. Je kunt plichtmatig om inzicht bidden, maar van binnen is er nog een weerstand die je kunt voelen als je ernaar wilt kijken. Dan weet je tenminste dat niet God maar jij zelf het licht en de vrijheid in de weg staat. Dan kun je een gesprek op gang brengen met dat deel in jezelf dat kinderlijk en onredelijk wil blijven.

Wat betreft het juiste begrip van God, dat is werkelijk een van de moeilijkst bereikbare inzichten omdat het het kostbaarste is. Kijk om te beginnen naar je beeld van God zoals dat nu is. Als je overtuigd bent van onrechtvaardigheid zodat je ook feitelijk niet kunt zien dat deze overtuiging onjuist is, moet je zoeken hoe je in je eigen leven gebeurtenissen veroorzaakt hebt die totaal onrechtvaardig schijnen te zijn. Dat is de remedie. Hoe beter je de magnetische kracht van beelden begrijpt en de enorme kracht van alle psychologische en onbewuste

neigingen, des te beter je de waarheid van dit onderricht zult begrijpen en ervaren en hoe dieper je overtuigd zult worden dat er geen onrecht is. Vind de oorzaak en het gevolg van je eigen innerlijke en uiterlijke daden. Maar al te vaak richt de mens zijn aandacht op het klaarblijkelijke onrecht dat hem is overkomen. Telkens opnieuw ziet hij hoe slecht de anderen zijn. Het is goed om dit te herkennen. Maar probeer uit te vinden wat je eigen aandeel is. Als je de helft van de energie die je gewoonlijk gebruikt om je op fouten van anderen te concentreren op je eigen fouten richt, zul je het verband met je eigen wet van oorzaak en gevolg vinden. Dat alleen kan je vrij maken en je laten zien dat er geen onrecht is. Je zult zien dat noch God, noch het lot of een onrechtvaardige wereld maken dat je onder de gevolgen van andermans tekortkomingen lijdt. Je zult zien dat het j*ouw* eigen onwetendheid is, *jouw* angst, *jouw* trots, *jouw* egoïsme die direct of indirect datgene veroorzaken wat – zo schijnt het - naar je toe komt zonder dat je het zelf aantrekt.

Zoek naar die verborgen verbinding en je zult de waarheid gaan zien. Je zult beseffen dat je geen prooi van de omstandigheden of andermans onvolmaaktheden maar meester over je lot bent. Je zult ten volle begrijpen, niet alleen in theorie maar ook praktisch, dat alles wat je overkomt een direct of indirect gevolg van je houdingen, daden, gedachten en emoties is. Je emoties zijn het sterkst van alles. Dat wordt voortdurend over het hoofd gezien, zelfs door mijn vrienden die deze waarheid hebben leren kennen en soms hebben ervaren. Je eigen onbewuste werkt in op het onbewuste van de ander. Die waarheid is misschien het belangrijkste om te ontdekken hoe je alle goede of slechte, gunstige of ongunstige gebeurtenissen in je leven oproept.

Als je dat eenmaal ervaart, kan je beeld van God oplossen, of je nu bang bent voor God omdat je in onrecht gelooft en bang bent een prooi van de omstandigheden te worden of dat je je eigen verantwoordelijkheid afwijst en verwacht dat een toegeeflijke, verwennende God je leven voor je leidt, beslissingen voor je neemt en de zelfgeschapen tegenslagen van je wegneemt. Het inzicht in de manier waarop je de effecten in je leven veroorzaakt, zal beide beelden van God doen oplossen. Dit is een zeer belangrijke doorbraak.

Een van je handicaps is je schuldgevoel of liever gezegd je verkeerde houding tegenover schuld. Om dit te begrijpen is het misschien raadzaam om mijn lezingen over terechte en onterechte schuldgevoelens en

de juiste houding tegenover tekortkomingen te herlezen.[1] Als je fouten je zo erg deprimeren dat je bang bent om ze onder ogen te zien, dien je eerst aan deze verkeerde houding te werken omdat hij je belemmert uit je eigen vicieuze cirkel te komen. Hoe schuldiger jij je voelt over mogelijke fouten die je misschien onder ogen moet zien, des te meer je de realiteit ontvlucht en daardoor je ziel schade doet. Een juiste en constructieve houding tegenover je eigen tekortkomingen is de sleutel tot de oplossing van elke vicieuze cirkel waarin je gevangen kunt zitten. Begrijp dat je geen fouten maakt uit kwaadaardigheid. Alle fouten, elke vorm van zelfzucht is niets anders dan een onjuist begrip en een verkeerde conclusie. Je angst verlamt je vaak zozeer dat je goede eigenschappen niet kunnen functioneren. Daarom zie je niet helder of reageer je niet juist. Dit heeft een effect op je leven. Daardoor zie je geen verband meer met het ontstaan van je angst die je verblindt en oordeel en handel je onjuist. Zo lang je ervoor terugschrikt om je verkeerde reacties onder ogen te zien, kun je het breekpunt niet vinden.

Alleen dán kun je inzien dat je geen prooi bent en wel de macht over je eigen leven hebt, dat je vrij bent en dat Gods wetten oneindig goed, wijs, liefdevol en veilig zijn. Ze maken geen marionet van je maar maken je volledig vrij en onafhankelijk.

Om jullie een juist begrip van God te helpen vinden zal ik proberen om over hem te spreken. Maar alle woorden zijn hoogstens een startpunt om je eigen inzicht te doen groeien. Woorden zijn altijd onvoldoende, maar zoveel te meer waar het God betreft, die onverklaarbaar is, die alles is en niet in woorden gevat kan worden. Kunnen je waarneming en je begripsvermogen ooit groot genoeg zijn om de grootheid van de Schepper te beseffen? De kleinste innerlijke ontsporing en weerstand is een belemmering tot begrip. Deze hindernissen moeten we stap voor stap en steen voor steen uit de weg ruimen, want dan alleen zullen we een glimp van het licht opvangen en de oneindige verrukking smaken.

Een van de hindernissen is dat je, ondanks de dingen die je uit verschillende bronnen hebt geleerd, onbewust nog steeds God als een persoon beschouwt die handelt, kiest en willekeurig beschikt. Daaroverheen plaats je dan het idee dat dit allemaal wel rechtvaardig zal zijn. Maar ook al noem je het rechtvaardig, toch is het een onjuiste opvatting. Want God *is*. Zijn wetten zijn eens en voor altijd gemaakt en

[1] Zie lezingen 49 ‘Obstakels op het pad’ en 50 ‘De vicieuze cirkel’, en ook de latere lezingen 108 en 109 over dit onderwierp. (Noot vertaler)

werken als het ware automatisch. Emotioneel ben je op de een of andere manier aan dit verkeerde idee gebonden en kun je daardoor het ware begrip niet toelaten.

God is, onder andere, leven en levenskracht. Je kunt die levenskracht opvatten als een elektrische stroom, begiftigd met de allerhoogste intelligentie. Deze 'elektrische stroom' is er, in je, om je heen en buiten je. Het is aan jou hoe je hem gebruikt. Je kunt elektriciteit voor constructieve doeleinden gebruiken, zelfs om te genezen, of je kan er mee doden. Dat maakt de elektrische stroom niet goed of slecht. *Jij* maakt hem goed of slecht. Deze krachtbron is een belangrijk aspect van God, die het meest op je inwerkt. Dit kan de vraag opwerpen of God dus totaal onpersoonlijk zou zijn en daardoor nog meer te vrezen. Het kan in tegenspraak zijn met het idee van zijn oneindige liefde. Het is geen van beide waar. God, die *alles* is, is persoonlijk als hij dat wil zijn, maar zijn persoonlijke aspect is bij dat waar we nu over praten niet aan de orde. Zijn liefde is niet alleen persoonlijk in de zich manifesterende God, maar ook in zijn wetten, in het *zijn* van de wetten. De schijnbaar onpersoonlijke liefde van de wetten die *zijn* (besef wat er besloten ligt in het woord 'zijn'!) zijn op zo'n manier gemaakt dat ze je uiteindelijk naar het licht en de verrukking zullen voeren, hoe je ook van ze afdwaalt. Hoe meer je van ze afdwaalt, hoe dichter je ze nadert door de ellende die het afdwalen met zich meebrengt. Deze ellende zal je op een bepaald punt doen omkeren. Sommigen vroeg, anderen laat, maar allen moeten uiteindelijk het punt bereiken waar ze beseffen dat ze zelf hun ellende of zegen bepalen. Dat is de liefde van de wet. Afdwalen is juist het geneesmiddel om niet meer af te dwalen en brengt je dus dichter bij het doel. De liefde van de wet - en daarom van God - ligt ook hierin besloten dat God je laat afdwalen, dat je naar zijn gelijkenis gemaakt bent, dat wil zeggen volledig vrij om te kiezen wat je wilt. Je wordt niet gedwongen om in extase en licht te leven. Dat kan als je het wil. Dat is de liefde van God. Het is niet gemakkelijk te begrijpen, maar degenen van jullie die er moeite mee hebben zullen eens de waarheid van deze woorden inzien.

Wanneer jullie er moeite mee hebben om de rechtvaardigheid van het universum te begrijpen en de realiteit van zelf-verantwoordelijk-zijn voor je leven, moeten jullie God niet opvatten als 'Hij', hoewel God zich natuurlijk ook als persoon kan manifesteren, want hij kan en is alles. Beschouw God liever als de grote creatieve kracht die tot je beschikking staat. Daarom is God niet onrechtvaardig, zoals je onbewust

misschien gelooft, maar het verkeerde gebruik van de krachtbron die je tot je beschikking hebt leidt tot onrecht. Als je vanuit deze vooronderstelling verder gaat en erover mediteert en zoekt waar je die bron in je zonder het te weten misbruikt hebt, zal God je antwoorden. Dat kan ik je beloven. Als je oprecht naar dit antwoord zoekt en de moed hebt om het zonder de verkeerde soort schuldgevoelens onder ogen te zien - waar jullie allen nu wel toe in staat zijn - zullen jullie oorzaak en gevolg in je leven gaan begrijpen en zien wat jullie ertoe bracht om te geloven (ook al was dat tot nu toe onbewust en daardoor des te sterker) dat Gods wereld een wereld van wreedheid en onrecht is, een wereld waarin je geen kans hebt, een wereld waarin je wel bang en wanhopig móét zijn, waarin Gods genade tot een paar uitverkorenen komt, maar waarvan jij uitgesloten bent. Alleen zelf verantwoordelijk zijn kan je van deze drogreden bevrijden die je ziel en je leven misvormt.

Ik weet dat jullie dit nog niet allemaal geloven, al voelen velen het ergens diep verborgen in hun onbewuste. Probeer dat deel in je te vinden waar je voelt dat je het wel alleen af kunt, ondanks je eveneens oprechte liefde voor God. Ga na of je God niet meer vreest dan lief hebt. Zo ja, dan kun je er zeker van zijn dat dit beeld van God in je bestaat en je dus leeft met een misvatting en illusie, want alle beelden zijn niet meer dan dat. Tel de onrechtvaardigheden uit je eigen leven (laat de levens van anderen of algemene situaties erbuiten, want daar kun je het antwoord niet vinden) en probeer dan te vinden waar je de krachtstroom hebt misbruikt en leg dan het verband tussen die momenten en het jou gedane onrecht. Als het je niet meteen lukt zal ik je helpen. Later werk zal het glashelder maken, als je tenminste echt verlangt om de antwoorden te vinden. Je hebt geen idee wat deze ontdekking voor je zal betekenen. Hoe groter de aanvankelijke weerstand, hoe groter de overwinning! Je hebt er geen idee van hoe vrij het je zal maken, hoe veilig en geborgen. Je zult het wonder van deze wetten, waardoor je de krachtbron in je eigen leven vrijelijk kunt benutten, ten volle begrijpen. Dat zal je vertrouwen geven en het diepe, absolute weten dat je niets te vrezen hebt.

Er is een type persoonlijkheid die wat dit betreft zo negatief is dat hij diep van de futiliteit van zijn eigen leven overtuigd is (misschien alleen onbewust) en gelooft dat de beschikbare levenskracht alleen maar op een negatieve manier kan werken. Dit klinkt misschien paradoxaal, vrienden, maar dat is niet zo. Levenskracht is energie. En de energie die je hebt, wordt in dit geval alleen negatief gebruikt. Dat betekent

bijvoorbeeld dat zo iemand vooral tot leven komt in negatieve situaties, waar gevochten wordt en onrust, ruzie en allerlei disharmonie is. Dán vibreert er innerlijk iets. Maar wanneer alles glad verloopt, ook al geniet een deel van de persoonlijkheid er misschien van (meestal het bewustere deel), voelt een ander deel zich leeg en levenloos. Dit komt omdat zo'n misvatting over God zich steeds verder ontwikkeld heeft. In zekere mate hebben de meeste mensen er af en toe last van. Onderzoek je reacties van plezier in een negatieve situatie, en van verveling in een rustige situatie. Ook hierin zul je het verband met je beeld van God vinden.
Zijn er vragen over dit onderwerp?"

VRAAG: Zou u enkele voorbeelden kunnen geven van misbruik van de levenskracht?

"Het misbruik van de krachtstromen van je levenskracht is gelegen in alle handelingen, daden, gedachten, houdingen en alle emoties die afwijken van de goddelijke waarheid, die op het zelf gericht zijn, die hun aanzet vinden in een geest van afgescheidenheid. Ik heb in het verleden herhaaldelijk over afgescheidenheid gesproken. Afgescheidenheid van de ziel wil, in het kort, zeggen dat iemand zich naar binnen toe terugtrekt, een onzichtbare muur rondom zijn ziel optrekt met het verkeerde idee dat dit veilig is; bijvoorbeeld mensen die bang voor het leven en de liefde, bang voor de werkelijkheid, bang voor de eigen verantwoordelijkheid zijn. Dat leidt allemaal tot afgescheidenheid. Dit alles betekent in feite dat de persoon in kwestie zichzelf als anders dan anderen beschouwt. De brug naar broederschap is verwijderd. Dit kan in alle mogelijke reacties, die niet altijd even duidelijk zijn, naar voren komen. Elke menselijke fout draagt bij aan afgescheidenheid en is op zichzelf een verkeerde conclusie – daarom een onwaarheid, een illusie, daarom weg van de waarheid. Als je elke fout onderzoekt, zul je ontdekken dat hij bestaat omdat gedacht wordt dat hij beschermt en voordeel biedt. In werkelijkheid is dat niet zo. Want niets kan in jouw voordeel zijn dat in het nadeel van iemand anders is. Dit is afgescheidenheid en afgescheidenheid is de illusie van de wereld van de verschijningsvorm."

VRAAG: In verband met ons werk is het woord onthechting naar boven gekomen. Zou het juist zijn om te stellen dat onthechting gewoon een andere manier is om afgescheidenheid uit te drukken?

“Dat is niet noodzakelijk. Met woorden is het vaak een subtiele en verwarrende zaak. Zoals jullie allemaal door je werk weten, kan een woord voor de één het ene en voor iemand anders wat anders betekenen. Een woord geeft een idee aan en jullie weten allemaal dat elk idee van de waarheid tot een onwaarheid kan worden vervormd door naar het extreme te gaan dat verkeerd moet zijn. Dit vervormen gaat gewoonlijk vrij opzettelijk hoewel tamelijk onbewust. Waar het conflict in de ziel ook maar ligt, je zoekt er een rechtvaardiging voor in het extreme van een juist idee. Dit is eeuwenlang het probleem met de leer van alle grote religies geweest. Onthechting ondergaat een soortgelijk lot. Mensen die bang voor het leven en de liefde zijn, vluchten dikwijls in het vervormde idee van onthechting. Maar je moet hierdoor niet de werkelijke betekenis, de juiste bedoeling ervan vergeten. De ware betekenis van onthechting is het los zijn van de gerichtheid op je eigen ego. Daardoor krijgt de persoon een zekere objectiviteit. Deze objectiviteit is onthechting. Het betekent dat je je eigen gekwetste ijdelheden, je voordelen, je doelen niet op een andere manier beschouwt als die van andere mensen. Je weet hoe moeilijk het is om dat zelfs in een heel beperkte mate te bereiken. Je kunt het niet bereiken door aan het leven en haar pijn te ontsnappen zoals sommige mensen graag willen geloven, door geestelijke ideeën in deze zin verkeerd te interpreteren. Integendeel, alleen door de pijn van het leven met de juiste geestesgesteldheid onder ogen te zien, zul je op het punt komen waarop je je op een gezonde manier kunt onthechten en objectief kunt zijn doordat je niet zó erg met jezelf bezig bent dat je niets anders meer ziet. Het is begrijpelijk dat jij als mens op deze manier voelt. Je kunt het niet met dwang wegwerken zoals je bij de verkeerde gewoonte van hechten probeert te doen. Je kunt het alleen gaandeweg bereiken. Het hangt dus af van de betekenis die je aan dit woord geeft.”

VRAAG: Ik geloof dat deze vraag gesteld werd in verband met een discussie die we hadden. Kunt u me vertellen of ik het juist zie? Het lijkt alsof we op een negatieve manier in allerlei soorten emoties verwikkeld raken. Ik wil daar niet meer in betrokken worden voordat ik leer om me te onthechten. Als ik dat eenmaal geleerd heb, zou ik erin betrokken willen worden omdat ik dat dan op een constructieve manier kan doen.

“Helaas werkt het op deze manier niet altijd zo. Het zou buitengewoon aangenaam en plezierig zijn – veel mensen proberen het maar dat kan onmogelijk lukken – om de teleurstellingen van het leven op die

manier te vermijden. Zoals ik in het verleden dikwijls heb gezegd, je kunt er niet omheen, je moet er doorheen. Zolang je bang bent voor de pijn kom je er niet los van *omdat de angst erger is dan waar je bang voor bent.* Dat is altijd waar. Daarom moet je proberen om het juiste midden te vinden tussen deze verkeerde uitersten. Het ene uiterste is degene die zich halsoverkop in elke negatieve situatie stort. Verscheidene psychologische factoren kunnen daar verantwoordelijk voor zijn, hetzij zelfbestraffing, hetzij een vorm van agressie jegens anderen, het straffen van hen door je eigen ongeluk - en vele andere factoren. Dit zijn de mensen die altijd op een negatieve en afbrekende manier ergens bij betrokken raken. Het andere uiterste is afgescheidenheid – de houding die je doet geloven dat je door het leven kunt gaan en daarbij de negatieve kanten ervan kunt vermijden. Als je zo bang voor pijn bent dat je jezelf regels oplegt om die te vermijden, kun je daar nooit boven uitstijgen en daarom kun je nooit de juiste soort onthechting bereiken. Teneinde er boven uit te stijgen, moet je er doorheen gaan zodat je de angst ervoor verliest. Dit moet met de juiste geestesgesteldheid gebeuren, niet met een masochistische, zelfvernietigende houding en ook niet met een houding van angst en ongezonde eigenliefde. Dus je dient in dit en alle andere opzichten de juiste middenweg te vinden. Dit is altijd de moeilijkheid. De juiste middenweg is, kort gezegd, dat het leven allerlei ervaringen met zich meebrengt, dat het je alleen ervaringen kan geven die je eigen ziel oproept, dat je geen geluk vermijdt omdat je bang bent voor ongeluk, dat je geen positieve betrokkenheid vermijdt omdat je bang bent voor negatieve betrokkenheid. Alle negatieve ervaringen zouden je sterker moeten maken. Als ze je zwakker maken dan is het niet de negatieve ervaring die de oorzaak van je zwakker worden is, maar je houding ten opzichte van de ervaring. Maar dit sluit een zekere voorzichtigheid niet uit. Het betekent niet dat je je maar ergens in moet storten zonder er goed over na te denken, zonder je intuïtie te gebruiken, zonder te proberen te *zien,* werkelijk en echt de situatie te zien voor wat hij is, de andere mens te zien en alles wat onderdeel van de kwestie uitmaakt. Heel vaak vermijdt je om te kijken omdat je wilt dat de ander in je eigen behoefte past of je wilt dat de situatie dat doet, en daarom durf je niet te *kijken*.

Deze juiste middenweg vraagt een zeker objectiviteit. Maar vergeet niet dat je alleen in die mate objectief naar de wereld, naar de toestand om je heen kunt kijken waarin je erin slaagt om werkelijk objectief naar jezelf toe te zijn. ‘Ik ben niet bang om pijn gedaan te worden,

maar ik zou graag willen leren om me een beetje terug te houden.' Dat is prima. Je ziet, ik geef mijn antwoord niet alleen aan jou persoonlijk. Het is voor velen van algemeen belang en het is o zo makkelijk om de zieke toestand in een persoon verkeerd te begrijpen en te voeden. Voor zover het jou zelf betreft moet je deze juiste middenweg vinden door jezelf voortdurend te toetsen. Wat jouw uiterste tot dusverre ook was, het is misschien verstandig om een tijdje meer naar de andere kant over te hellen waarbij je je er uiterlijk van bewust bent dat dit ook een uiterste is, maar het zal een tijdje zo moeten zijn totdat je het juiste evenwicht bereikt. In deze discussie hebben jullie allebei het juiste idee maar jullie moeten het juiste evenwicht in jezelf vinden door je te realiseren naar welke kant van deze twee uitersten je geneigd bent over te hellen."

VRAAG: Wat zouden het verband, de overeenkomsten en verschillen zijn tussen de antilevenskracht en het misbruik van de levenskracht?

"Het misbruik van de levenskracht is de antilevenskracht. Het sleept de antilevenskracht in zijn kielzog mee. Het is alleen maar een vervorming. Het zijn geen twee aparte krachten. Het is één stroom."

VRAAG: Mag ik het onderwerp opbrengen, liegen vanuit een geestelijk oogpunt; het probleem van de leugens om bestwil, leugens om een hogere zaak te beschermen, leugens om pijn te voorkomen, het probleem van mentale gereserveerdheid?

"Mijn antwoord kan en mag niet op een uiterlijk niveau gegeven worden. Veel leraren en leringen blijven op het uiterlijke vlak, op het vlak van het gedrag. Op dit niveau zou het antwoord nooit afdoende kunnen zijn. In feite zou het gevaarlijk kunnen zijn. Op het uiterlijke vlak worden regels opgesteld die star en dood worden. En je kunt niet één regel maken. Er zijn zoveel mogelijkheden en elke mogelijkheid is weer anders. Mijn antwoord zal dus aanvankelijk onduidelijk en misschien zelfs wel een beetje dubbelzinnig zijn. Het zal niet zoveel voldoening geven als wanneer ik één regel en handelwijze voor alle alternatieve mogelijkheden zou kunnen verkondigen. Het enig ware antwoord ligt op het innerlijke vlak en mijn antwoord hier is dat je altijd zult weten wat je te doen staat en wat het juiste verloop der dingen is - of het nu over dit of een willekeurig ander onderwerp gaat – als je geleerd hebt om de voor jou grootst mogelijke eerlijkheid

tegenover jezelf te betrachten. Dit is op zichzelf een langdurig proces. Want alleen in jezelf vind je de waarheid die dan je juiste uiterlijke handelwijze zal leiden. Als je eerlijk tegenover jezelf bent, zul je de beoordeling hebben. Je zult in staat zijn om te beoordelen of alleen onzelfzuchtige motieven aan dit lastige vraagstuk ten grondslag liggen – de pijn van iemand anders, een hogere zaak of wat dan ook – of dat deze deugdelijke motieven een zelfzuchtige beweegreden verbergen. Alleen al de ontdekking en het weet hebben van de mogelijke, verborgen zelfzuchtige beweegreden zal je laten zien welke gedragslijn je moet volgen. Je kunt hierover niet in algemeenheden denken. De ontdekking van de zelfzuchtige beweegreden zal je laten zien dat de uiterlijke onzelfzuchtige beweegredenen niet langer deugdelijk zijn. In andere gevallen zul je de uiterlijke onzelfzuchtige beweegredenen in overweging nemen ondanks het feit dat je zelfzuchtige beweegredenen ontdekt hebt; je zult zien dat hoewel er een voordeel voor jou in schuilt om andere beweegredenen in overweging te nemen, het eerste over het geheel genomen toch het beste is. Alleen zul je jezelf niet langer voor de gek houden. Zelfs de goede gedragslijn zou schadelijk voor je zijn als je je niet bewust van je eigen waarheid bent.

Steeds weer moet ik zeggen dat de juiste handelwijze waar we allemaal naar zoeken niet in de handeling zelf is gelegen, hij is gelegen in het zelfbewustzijn en in eerlijkheid. Dat is de sleutel voor alle conflicten, of het nu gaat om liegen of om iets anders."

VRAAG: Betekent dat in wezen en in spreektaal dat het de verandering is van "gij moet niet" in"gij kan niet"?

"Dat zou er in besloten zijn; alle juiste handelingen worden altijd in vrijheid verricht. Maar het is niet precies wat ik net zei. Waar ik het over had, is hoe belangrijk het is om je te realiseren dat je mogelijk verborgen beweegredenen hebt die misschien zelfzuchtig zijn terwijl de uiterlijke bewuste beweegreden wellicht onzelfzuchtig is."

VRAAG: Iemand die niet aanwezig is, stelde de vraag over het verband van de wisselwerking op het menselijke vlak tussen actie en reactie met Gods wil, de wil van het hogere zelf, de vrije wil en de eigen wil.

"De wil van het hogere zelf *is* Gods wil. Er is geen verschil. De vrije wil kan Gods wil zijn of eigenwil. Dat hangt er vanaf, het kan beide

zijn aangezien hij vrij is. Zelfs de eigenwil kan met Gods wil overeenstemmen, alleen de beweegreden wijkt af. Met andere woorden, het doel kan goed zijn; alleen Gods wil is ontspannen, is geduldig, is niet betrokken bij je ego. Gods wil is flexibel, terwijl de eigenwil misschien hetzelfde wil bereiken, maar rigide, ongeduldig is en zich druk maakt om zichzelf.

De wisselwerking, de actie en reactie tussen de ene en de andere mens - dat wordt een veel ingewikkelder probleem. Ik kan vermoeden dat de vraag gesteld werd met het misschien niet geheel bewuste idee 'Ben ik van de fout van een ander die hij met zijn vrije wil maakt, afhankelijk?' Met andere woorden 'Als mijn naaste er met zijn vrije wil voor kiest om iets verkeerds te doen en ik krijg er last door, hoe kom ik daaraan? Op welke manier verdien ik dat? Ben ik dan niet een prooi van de willekeurige keuze van de vrije wil of de eigenwil van mijn medeschepsels?' Dit is een heel belangrijk probleem van de mensheid die de levenshouding van mensen kleurt, de diep verborgen angst voor deze afhankelijkheid van de keuze van andere mensen bij hun handelingen en beweegredenen. Ik realiseer me dat het heel erg moeilijk voor je is om te vatten en te begrijpen dat je nooit, nooit van een ander persoon afhankelijk bent, zelfs als het lijkt dat je dat wel bent. Dat is de illusie van de wereld van de verschijningsvorm. De leringen en het pad die ik je laat zien, moeten jou voor altijd het bewijs leveren dat jij het zelf bent die moeilijkheden, conflicten en de pijn die je lijdt, veroorzaakt, hoe schuldig de andere persoon ook is. Als je geen beelden, illusies, verkeerde conclusies en verkeerde begrippen meer hebt, kunnen de verkeerde daden van anderen je nooit beroeren. Dan zul je leren om je aan de wereld aan te passen. En de gelukkige of ongelukkige voorvallen in je leven, de gunstige of ongunstige gebeurtenissen zullen precies dezelfde invloed op je hebben. Natuurlijk, je bent nog niet zover. Maar stapje voor stapje zul je daar dichterbij komen. En sommige vrienden van mij hebben, al was het maar heel even, deze waarheid ervaren, deze grote waarheid hoewel die ervaring daarna misschien weer vervlogen is. Maar als je het eenmaal ervaren hebt, zul je het makkelijker vinden om dit weten weer in herinnering te brengen en erop te bouwen. Als wat ik net heb gezegd niet helemaal duidelijk is, kun je er in de volgende sessie weer vragen over stellen. Denk er in de tussentijd over na.

En, lieve vrienden, mogen de woorden die ik jullie vanavond heb gegeven licht in jullie ziel, in jullie leven brengen. Laat ze je hart

vullen. Laat ze een instrument zijn om jullie van illusies te bevrijden, lieve vrienden. Ik zegen een ieder van jullie, individueel en gezamenlijk. Gods wereld is een prachtige wereld en er is alleen maar reden tot blijdschap, in welke sfeer jullie ook leven en welke illusies of tegenslagen jullie tijdelijk ook moeten verdragen. Laat ze een geneesmiddel zijn en word sterk en gelukkig, wat er ook op je weg komt.
Wees gezegend. Wees in vrede. Wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1959.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: ' The God Image'.
Vertaling door Anna Bol in 1979; herzien in 1987 ten behoeve van. Padboek 1 en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2010